

20210528 2 Gebroeders Vaags Begin molenmakerschap Walter en Gerben	
Aantal minuten:	5
Aantal sprekers:	4; SP2=Walter SP3=Gerben SP4=Martijn
Taal:	Nederlands

- SP1: Goed Walter, nou, ik begreep eind jaren '80, begin jaren '90, groeiden jullie als broers het bedrijf in. Hoe stond het bedrijf er toen bij en hoe was het met de molenmakerswereld in het algemeen in die periode?
- SP2: Ja, het bedrijf was toen vrij klein. Mijn vader werkte alleen, samen met een oom van ons, de zwager van hem, Martie te Brake. Die hielp hem dagelijks, zeg maar, dus het was een tweemansbedrijf. En het was altijd de bedoeling dat wij erbij kwamen. We hebben nooit anders gedacht, dus toen we met school klaar waren, rolde ik ook als eerste, zeg maar, het bedrijf in. Ik was nummer drie en werk was er genoeg en anders vonden we het wel. En zo is het verder gegaan. En mijn broers Gerben en Martijn, die kwamen vrij snel na mij, er zit maar een jaar tussen.
- SP3: Ja, is maar een jaar, denk ik.
- SP2: Ik heb denk ik een jaartje langer op school gezeten.
- SP3: Ja, ik denk tussen ons zit een jaar en Martijn komt ook ongeveer een jaar achter mij aan, denk ik. Dus ja, in een tijdsbestek van een paar jaar, waren we allemaal fulltime molenmaker.
- SP1: Ja, en hadden jullie destijds een keuze, of wilden jullie per se ook molenmaker worden?
- SP2: Voor mijzelf denk ik, ik heb nooit aan wat anders gedacht, nee. We liepen van kinds af aan al mee, ik tenminste. We hadden vroeger de werkplaats aan huis, dus ja, dat was de achterdeur uit en de werkplaatsdeur weer in. Dus daar speelden we en van het spelen kwam meehelpen, vaak moesten we ook wel meehelpen als er even een vrachtwagen gelost moest worden of pa even iets zwaars te doen had, en wij waren al wat sterker, dan mochten we meehelpen of moesten zelfs meehelpen.
- Maar goed, dat is nooit een probleem geweest. We gingen ook heel vaak 's zaterdags al mee. Vader werkte lang alleen, maakte veel wielen en ja, die moesten gemonteerd worden. En dan liet hij dat liggen voor de zaterdag en dan konden wij mee, helpen sjouwen. Wij groeiden er helemaal zo in. Ik heb alleen in mijn opleiding gedacht van ja, dat is niet vanzelfsprekend dat dat ook gebeurt of dat dat goed gaat, of dat dat bedrijf bestaansrecht heeft, of noem maar wat.
- Dus ik moest wel iets gaan leren, wat ik dan zou willen gaan doen, zeg maar. En nou, dus heb ik een beetje een andere passie van mij, zeg maar, dat was sowieso wel techniek en een beetje elektro en werktuigbouw, energietechniek, zeg maar, die kant ben ik opgegaan volgens als opleiding, zo van nou, als het dan thuis niks wordt, dan heb ik in ieder geval een leuk vak geleerd, waar ik ook voldoening uithaal. Maar ja, van lieverlee kwam ik van school af en er is nooit een andere gedachte in mij opgekomen, dan: ik ga

thuis aan het werk. Dus nee, daar heb ik niet over na hoeven denken en ook niks over hoeven af te spreken.

SP1: En dat geldt voor jou ook Gerben?

SP3: Ja, ik denk dat wij, wij hebben alle drie ongeveer dezelfde opleiding gedaan, en ik denk dat voor alle drie wel geldt, in de tijd van school en stages, dan ja, dan werk je ook wel eens bij andere bedrijven en grote bedrijven, ik heb ook bij hele grote bedrijven stage gelopen, maar uiteindelijk denk je ja, maar toch thuis, of thuis, maar het molenmakersvak, inderdaad, wat Walter al zegt, zal het wel bestaansrecht hebben voor de toekomst?

Ja, er was toen al voldoende werk en wat Walter al zegt, en anders, we hebben ook wel eens wat andere dingen aangeboord. We hadden een staalwerkplaats, toen al, en een houtwerkplaats, dus we kunnen ook andere dingen maken, en dat is gewoon zo gegroeid. En ik denk dat gewoon de volgorde, ja, of het zo moest zijn, Walter heeft een heel stuk calculatie-, kantoorwerk opgepakt. Toen dacht ik, dan pak ik de buitenkant op. Mijn vader werd ietsje ouder, iets meer naar de werkplaats toe en ik naar de montage volop. Martijn die kwam nog een jaar later, en er moest getekend worden en ontworpen worden, en hij was onze jongste van school en had het meeste tekenles gehad, met de nieuwste tekenprogramma's, dus nou, en daar zitten we dan.

SP1: Precies ja, Martijn, ging het inderdaad zo, zoals Gerben dat zegt? Want jij bent echt een tekenaar.

SP4: Het is van huis uit nooit een verplichting geweest om hier te gaan werken, maar ja, alle drie hebben we het interessant gevonden om er in verder te gaan, ja. En er was destijds, zat vooral het computertekenen behoorlijk in de lift. De programma's werden snel steeds beter, en ik had natuurlijk de laatste versie ervan meegekregen. En ja, zodoende heb ik dat toen opgepakt. En ja, zo is ieder op zijn plekje gekomen.